

Motto: Ryby bez soli a
děti bez rodičů
se rychle kazí.

Číslo 134

Jaro

2021

ročník

XXXVIII

Vydáno v únoru 2021

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Kdo byla
Magdalena
Čudová?

Žena statečná?

Dobrodružná?

Riskující?

Milující?

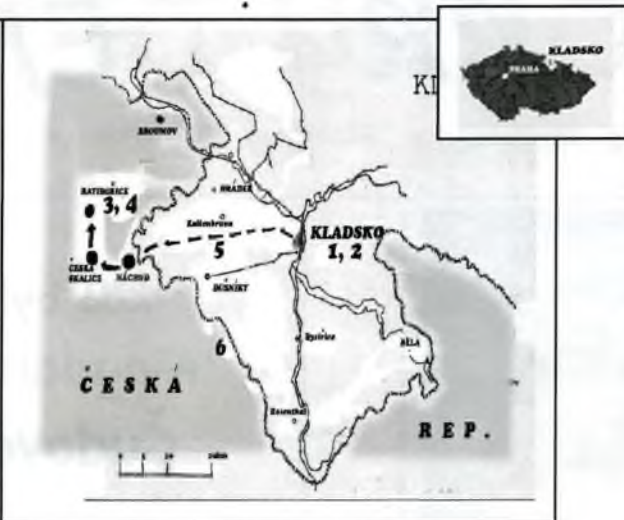
Praktická?

Moudrá?

Hluboce věřící v Boha
a v dobrotu lidí

Magdalena Čudová se narodila v chalupě tesaře Jana Čudy v roce 1770, v Dobrušce. Rodina měla sedm dětí, šest děvčat, jeden chlapec. Otec zemřel, když děti byly malé, vdova žila s dětmi ve veliké bídě. Její bratr Mikuláš Novotný, žil v nedaleké vesnici Netřeby a rovněž měl hodně dětí. Rodiny žily v jedné velké světnici, kde se vařilo (nad otevřeným ohněm), jedlo a spalo.

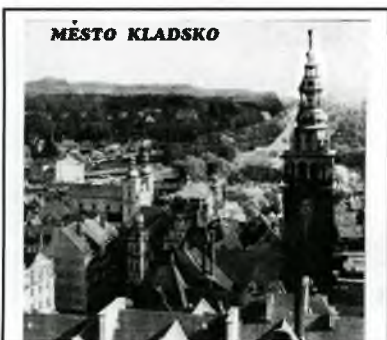
- 1..Město Kladsko
- 2..Pevnost
- 3..Pomník Babičky a dětí.
- 4..Staré Bělídlo.
- 5..Cesta do Čech
- 6..Hranice od roku 1919

Magdalena chodila ráda ke strýci a přátelila se s bratrancem Jiřím. Magdalena i Jiří byli sirotkově.

Poručníkem sirotek byla vrchnost a té musel vypěstý sirotek sloužit tři roky povinné čeledínské služby. Leta 1769 až 1771 byla krušná pro vesničany, hrozná neúroda, lidé si pekli

chleba ze slámy či stromové kůry a když v roce 1778 rakouská vojska prošla krajinou, zanechala za sebou strašné zpuštění.

1. Kladsko město

Změna přišla s Josefem II, který v roce 1791 zrušil nevolnictví, ale Rakousko začalo válčit s Pruskem a cisařská vláda požadovala aby české země dodaly 14.000. mladých mužů doživotně.

2. Kladská pevnost

Jiří v roce 1791 prchá do Kladska, že se tam užíví tkalcovstvím, jenomže namísto rakouské armády byl polapen armádou pruskou! Těsně než Jiří uprchl, tak si on a Magdalena dali slib, že patří k sobě navždy ať se děje co se děje.

Když se Magdalena dozvěděla, že Jiří je ve městě Kladsko, v německé části jako voják, vydala se za ním. Jiří byl umístěn v kasárnách (pevnosti) a Magdalena žila v městečku a živila se tkaním. Když byl Jiří povolán do bitvy proti polské armádě, za vojny šly stovky žen – matek s dětmi a stáda dobytka pro kuchyň. (Vzpomeňme hru: "Matka Kuráž" od Bertolda Brechta – ano, takové to bylo).

Magdalena a Jiří byli oddáni v roce 1792 v Kladsku, takže Magdalena pochodovala za Jiřím jako jeho žena. V bitvě v roce 1794 Jiří ztratil nohu, Magdalena ho ošetřovala, vrátili se zpět do německého Kladska, Jiří obdržel malou penzi a snažili si přivydělat tkalcovstvím, pletením. Podle Magdaleny, to byly šťastné roky, narodilo se jim několik dětí, tři děti přežily, Kašpar, Terezie a Johanka. V roce 1805 Jiří zemřel a Magdalena zůstala sama, s dětmi, neznajíc dobře němčinu rozhodla se odejít zpět "domů", znovu přes Kladské hory, do české části, kde doufala najít příbytek u příbuzných. Vedla dvě děti za ručičky a nejmenší dítě měla kolem krku.

4. Staré Bělidlo

Po několika dnech putování byla v Dobrušce, ale nadšeně přivítána nebyla. Bratr měl chalupu o jedné místnosti, kde žilo sedm lidí. Magdalena po několika týdnech šla k dalšímu – i když vzdálenému – příbuznému a takto to chodilo pár roků, od roku 1807 do roku 1825. Živila se tkalcovstvím. Syna Kašpara a dceru Terezku poslala do Vidně, Kašpar pracoval u koní a Terezka byla služebná v hospodě.

Magdalena měla sestřenici ve Vidni a ta jí dosti pomáhala. Magdalena setrvala u sestřenice pár let. Celou tuto dobu měla u sebe dceru Johanku, protože ta byla "mdlého" rozumu.

Děti rostly a jak to bylo možné, Magdalena strávila pár roků u syna Kašpara, který žil v Dobrušce a v roce 1825 jde hlídat a vychovávat děti ke své dceři Terezii, jež žije v Ratibořicích. Tereza Panklová byla pradelna na zámku u kněžny Zaháňské, což byla každodenní dřina, ale Tereza byla hrdá na to, že "patřila" na zámek. Její manžel, Němec Pankl, hodný člověk, sloužil jako panský kočí kněžně Zaháňské. Tereza svou matku potřebovala, ale styděla se za ní, protože ona se držela starých zvyků, neuměla německy a "dámám" nabízela sůl a chléb.

3. Pomník babičky a dětí

polračování

Pro děti byla Magdalena milující a milovaná babička, ona naučila děti češtinu a díky Magdaleně čeští obrozenci v 19. století měli mezi sebou talentovanou, emancipovanou ženu, která spolu s dalšími vytvořila jazyk český, tak jak jej známe a jak jej dodnes mluvíme!

Magdalena, babička dětem, se po pěti letech u Panklů vrací zpět k synovi Kašparovi, s dcerou Johankou. Johanka je těhotná, porodí syna Jozifka, ten zemře v roce 1831. Magdalena spolu s Johanou odchází do Vídně, žije u své sestřence, Johanka se provdá za obchodníka se slanečky, panem Frántzelem, mají spolu 4 děti. Johanka si k sobě vezme matku Magdalenu, ta s nimi žije až do roku 1841, kdy zemře. Je jí 70 let. Je chudá až do konce svého života, pohřeb zaplatí společnost "Dobročinné bratrstvo".

Hřbitov, kde byla pohřbená už neexistuje a tak poslední vzpomínka na Magdalenu je kniha "Babička" napsaná vnučkou Magdaleny, "Barunkou", tedy Boženou Němcovou!

B. Němcová a její děti

Božena Němcová

Rádi bychom přidali pár faktů o Boženě Němcové. Její život byl tragický, když jí bylo 17 let, matka jí provdala za staršího Josefa Němce, který byl dobrý člověk i Čech, ale s Boženou si nerozuměli. A proč je Božena Němcová oslavovaná mnoha básníky i historiky? Na začátku 19. století se v českých městech, hlavně v Praze mluvilo německy, čeština se udržela hlavně ve vesnicích. Přišlo české obrození – neuvěřitelné národní hnutí za obnovení české kultury a jazyka. A začínaje Dobrovským, Jungmanem, desítkami umělců a

lidem obecným, lidé mluví česky a vycházejí české noviny. Musíme si uvědomit, že umělci jako B. Smetana, tvůrce české hudby, se naučil česky až když byl dospělý a B. Němcová znala základy češtiny od Magdaleny. A byla to ona a K.J. Erben kdo chodili po vesnicích, sbírali pohádky, přísloví, rčení a potom úplný zázrak – vytvořili a psali krásnou češtinou!

Doufáme, že jsme si trochu přiblížili život našich předků a že jim takto můžeme poděkovat za jejich tvořivost a úsilí! Zdroje: Václav Černý: Knížka o babičce.

Z české historie:**Zrod české policie:**

V březnu roku 1785 jmenoval císař Josef II. první dva policejní komisaře v Praze a v Brně. Bylo to poprvé kdy se v habsburské monarchii objevila funkce, která dala základ bezpečnostním složkám až do dnešních dnů. Úkol policie bylo: pozorovat, popsat, vyřešit a předcházet. Ne vždy se to podařilo. Hned od začátku, kritika pršela na strážce zákona ze všech stran. Policie sama si také někdy nevěděla rady jak zakročit.

V prosinci 1793 se v Praze udály přestupky, jež bylo těžké definovat – rebelie nebo vandalismus?

Pražský komisař
A. Eichler

Kam vedla vzpoura?

10. prosince 1793 se dva studenti zastavili před nevěstincem “U zeleného jalovce”. Ve dveřích stála žena, která lákala hosty. Mladíci ji začali nadávat. Žena se nedala, řekla jim ať se vrátí do školy, to je rozzuřilo a studenti na ni začali házet kamení. Ostatní prostitutky se vzbudily a začaly vylévat na studenty naplněné nočníky. Majitelka nevěstince, Antonie Kučerová šla na policii.

Do ulice přispěchala policejní hlídka. Studenti se rozprchli, ale začali přesvědčovat kolegy ať se sjednotí proti nestydám a dali si sraz na 11. prosince.

Ten den se dav studentů odpoledne objevil před nevěstincem, házeli kamení, z domu zase pršely výkaly. Policie nestačila boj uklidnit, byla přivolána vojenská hlídka a šikovatel slíbil studentům, že dostanou zadostiučinění. Studenty to uklidnilo, ale když přišli druhý den na policejní úřad, nic se nedělo a mezitím se začal shromažďovat lid na Staroměstském náměstí, bylo jich několik tisíc. A znovu byla povolána vojenská posádka, která náměstí vyklidila.

Všechny nevěstky byly přemístěny do donucovací pracovny. Další den se na ulicích objevili uředníci se sochory, motykami a kladivy. K nim se připojili lidé ze Starého města a začalo rozbíjení ulic, oken a dav vnikl i do soukromých bytů. Později dav dorazil k dalšímu nevěstinci, který byl elegantnější, zařízen pro bohatší návštěvníky a ten byl doslova rozedrán, peřiny, polštáře, nádobí, vše roztrhané, rozbité.

Studenti poslali dopis pražskému policejnímu řediteli La Mothovi, se žádostí, aby

Pokračování.

majitelka nevěstince byla potrestaná za “pohrdání studentstvem”, což ředitel odmítl. Jeho nadřízený viděl události jako “komplot” proti státu. V únoru 1794 byl La Motha odvolán a byla ustavena komise na prošetření aféry. Komise vyslechla 38 osob – úředníky, řemeslníky, nevěstky, studenty. Komise došla k názoru, že co se stalo, bylo “srocení lidu” a ti kteří se jej zúčastnili se dopustili násilí. Všichni byli rozděleni na dvě skupiny – na “lůzu a pražskou slotu” a na studenty, kteří si za své povolání zvolili vzdělání ve vědách a krásných uměních. Těm by tresty zkazily budoucnost. A tak v červenci 1794 byli studenti uznáni za nevinné a nemuseli platit soudní výlohy. A navíc 28. února 1794 Katharina Fleklová (z prvního nevěstince) stála dvě hodiny na pranýři s nápisem “Svůdkyně mládeže”.

Něco se přece jen povedlo policii a úřadům: začalo číslování domů a cizinci se musili ohlásit a registrovat na policii. Od roku 1801 se k tomu přidala pasová povinnost, určená i pro domácí cestující. Pasy byly později doplněny datem a místem narození a popisem osoby.

Uniformy:

Pražský
policejní
komisař
z roku
1808

Uniformy jak byly známé
před druhou světovou
válkou.

Uniformy po válce.

Policie kontrovala, vylévání nočníků na ulici, zabraňovala rychlé jízdě kočárů, dále nedovolila večerní pobožnosti na ulici a hlídala, aby květináče na oknech nepadaly na kolemjdoucí. Hlavní úkol však byl zatýkání zločinců a udržování pořádku. Zdroje: Lenka Bobíková

(Naše otázka: změnila se policie k lepšímu za těch více než 200 let? Nebo to císař Josef II pochopil hned na začátku?)

D
O
B
R
Ý

D
E
N

J
A
R
O

2
0
2
1

Při pohledu z okna na zamrzlou řeku, ze stromů a střech visící rampouchy a okolí pokryté tlustou čepicí sněhu, si jsme vědomi, že si na jaro ještě dlouho počkáme. Ale víme, že “Přijde jaro přijde, zase bude máj....” a že s jarem se příroda probudí k novému životu. A budeme se radovat z jarního slunce, svěží zelené trávy, růžové i bílé krásy rozkvétajících stromů a keřů, delších dnů a méně tmy. S dychtivostí budeme očekávat první zelené špičky sněženek, tulipánů a narcisů, nedočkavě se deroucích za sluncem.

V letošním roce má pro nás jaro i další význam. Znamená nejen nový život, ale dává nám naději, že s příchodem jara začne ustupovat Covid 19, že lékařské vědě se podaří zvládnout tuto neočekávanou epidemii a život se vrátí k normálu. **Také naději, že na konci tunelu je světlo !**

Objevujeme češtinu:

Kdykoliv překládám z angličtiny do češtiny, uvědomuji si, že angličtina nepopisuje detailně rody, takže často se stane, že není jasné kdo článek napsal nebo zda se týká muže či ženy. Angličtina má zájmeno “he” nebo “she”, nic víc. .

V českém jazyce je rod ženský stejně důležitý jako rod mužský a je jasně a detailně označen. Pan Eisner v knížce “Chrám i tvrz” vysvětluje rody; říká, že “slovanské jazyky jsou důsledně pohlavní. Čeština má zjevně erotický ráz.” Ženské pohlaví je jasně vytýčeno ve slovesech a rovněž v přídavných jménech.

Další důkaz důležitosti ženského rodu je, že každá žena je v češtině “ová”. (toto se dnes mění, údajně ženy mají svobodu jaké jméno budou používat). Eisner tvrdí, že český důraz na ženské pohlaví vede k “erotizaci češtiny a rovněž blahodárně pozměňuje zvukovou bilanci češtiny.

Škola českého jazyka pro děti “On line”.

Ottawská pobočka CSSK má tři kvalifikované učitele/učitelky, kteří učí češtinu pro děti po Internetu ve třech kategoriích:

- pro ty, které vůbec neznají česky
- pro ty, které trochu rozumí
- a pro ty, které už mají základy češtiny.

Nové kurzy začnou počátkem září. Naše škola ztratila učitelku, která po mnoho let obětavě vedla vyučování a náhradu se zatím nepodařilo najít.

Pokud ale máte zájem připojit své dítě na vysílání ottawské pobočky, kontaktujte: paní **Lucii Kodouskovou** na e-mail adrese: **lucie.kodouskova@email.cz**

Udejte Vaše jméno, e-mail adresu, jméno a věk dítěte a jeho úroveň znalosti češtiny.

Vyučování je zdarma, protože škola je organizovaná prostřednictvím Ottawského “School Boardu”.

Lucie Kodousková / KWG CSSK

Procházka epidemií:

Jdu po cestě plné šlápot a je mi jasné, že dnes tu prošlo hodně lidí. Země je zmrzlá. Bývalo, že lidé nechodili v zimě ven, všude jsme jezdili autem. Jaké to pohodlí.

Dnes je to jiné. Hodně se změnilo v našem životě za poslední měsíce. Když nám po prvé oznámili, že jsme uprostřed epidemie, málokdo z nás si uměl představit co to znamená. Od té doby jsme poznali hodně samoty, oddělení od přátel, rodiny a zřikání se radostí, které jsme dříve brali za samozřejmé. Chodit do kina, na koncerty, do divadla, do restaurace s přáteli – to je část požitků které želim. Vidět rodinu na Zoomu při nedělní večeři by mě dříve ani nenapadlo!

Jdu zmrzlou cestou a přemýšlím. Předemnou se najednou objeví malý roztomilý pejsek s balonkem v hubičce a vzhledne. Postaví balonek na zem, dívá se na mě a já hodím. On to chytne ještě ve vzduchu a hned je zpátky. Hodím znovu, znovu to chytí. Chce si hrát a je mu jedno s kým. Jeho paní se zastaví a směje se. Moje nálada se značně lepší. Život není tak beznadějný jak se na první pohled zdá. Denně potkávám na cestě spoustu lidí a zdravíme se! Až se vrátím domů do teplého domova, bude tam u dveří čekat moje kočička. Vyhlíží z okna a určitě se bude dožadovat pozornosti a pohlazení. Uvědomuji si, že vůbec nejsem sama, mám vše co nezbytně potřebuji k přežití.

Guelph, v lednu 2021.

Meditace Marcely Lukavské

Pindy od Jitky, neboli meditace z jiného břehu:

Dnes chci napsat o vánocích, které nebyly. V naší rodině je nás devět, dále pět psů, jeden kocour a jedna želva. Stalo se nám 2x, že nás navštívil "by-law officer" s obviněním, že máme party, ale po vysvětlení, že každé z těch devíti aut na parkovišti patří někomu kdo zde bydlí, zkoumavě se na nás podíval a odešel. Kdo tam všechno jsme: Já Jitka, dcera Mirka s manželem a tři vnučky se svými snoubenci.

Psi pobíhají volně po domě, kocour si na ně dává pozor, želva pomalu žvýká kale. Osm lidí – kromě mě – jsou oddaní veganismu, což znamená, že hlavním produktem, který se jí, je zelenina. Mléčné výrobky, ryby jsou vyloučeny. Všech těch osm lidí je přesvědčeno, že přechodem na "plant based products" zachráníme zeměkouli od zničení a zvířata od krutosti. Někdy nevím jestli jím zeleninu nebo okořeněnou patlaninu, ale jim to neřeknu. V každém jídle jsou houby, často tofu, ale rovněž ořechy. Jedna dobrá zvěst: Moje nejstarší vnučka Shannon se zasnoubila a koupili si sousedův dům. My je navštěvujeme, chodíme "přes les". Na Nový rok jsme hráli hry, jedli rostlinné jednodubky, ale že nic jiného tam nebylo, tak jsem je jedla také.

(Jitko, děkujeme ti za to, že zachraňuješ naši zemi a humor)

Vánoční vzpomínka:

Před několika lety mě požádala Marie Vejvodová o příspěvek do Dobrého dne. Napsala jsem "Nejhezčí dárek od Ježíška" a protože Eva K. přišla se stejným návrhem, doufám, že čtenářům nebude vadit když otiskneme původní příspěvek.

Již jako dítě jsem měla ráda sporty. Zejména jsem milovala zimu a radovánky, které sníh a led nabízejí. A tak od malička mě vápilo bruslení, jenomže jsem neměla brusle. Po velkém škemrání se ve sklepě našly brusle – nebyly to krásné bílé džeksny, byly to "šlajfky". Mládež dnes nemá poněti, co šlajfky byly zač, ale mě to neodradilo a chodila jsem bruslit. Kýžené výsledky se neobjevovaly a byla to vina šlajfek! Neustále jsem ztrácela tu pravou, tu levou, nebo se uvolnilo upevnění na špičce a hned zase na patě!

Začala jsem si zoufat. Dopis Ježíškovi byl odeslán, o bruslích ani zmínka – I ten můj dětský mozeček věděl, že na nové brusle Ježíšek nemá.

Jaké však bylo mé překvapení když se na Štědrý večer otevřely dveře svátečního pokoje. Pod rozzářeným stromkem ležely zbrusu nové brusle! Krásné boty z hnědé kůže a na nich namontované lesklé brusle s vroubky. Když jsem se ujistila, že jsou opravdu moje, má radost neznala mezí. Hned jsem si je obula a bruslila po kobercích i linoleu – pouze výhružka štedrovečerního výprasku přerušila mé vystoupení.

Nikdy už ve svém životě jsem nezažila takovou radost z vánočního dárku. Nutno ještě podotknouti (jak by řekl pan J. Suchý) že ty brusle opravdu pomohly a brzy jsem na nich byla jako doma. Láska k bruslení setrvala a ještě před pár lety jsme hráli s vnukem hokej

Vzpomíná Lída Baušová

Velikonoce, (Easter) se letos slaví 4. dubna. Velikonoce jsou hlavní křesťanský svátek

i když název "Easter" je vzat z "Eostre", což byla Anglo-Saxon bohyně, uctívána na začátku jarních zemědělských prací. Slovo 'velikonoce' je složenina ze slov "veliké noci" jako oslava očekávaného příchodu Messiaše. Oslavován od 2. století, věřící drží 40 dní půst od masa každý pátek. Velikonoce začínají Květnou nedělí, kdy se světí kočky či palmové ratolesti

Následuje Šedivé úterý: den úklidu od pavučin

pokračování

Škaredá středa: (také popeleční). Den pokušení Ježíše na poušti**Zelený čtvrtek:** poslední večeře páně.**Velký pátek:** Jidáš zradil Ježíše za "třicet stříbrných". Ježíš ukřižován.**Bílá sobota:** Ježíš pohřben**Neděle, Boží hod velikonoční:** Ježíš vstal z mrtvých na znamení vítězství nad hříchem a smrtí. Zvony letí do Říma. Lid oslavuje svátky pečením bochánků, jehňátek, mazanců, malováním vajíček. Pomlázkou, na oslavu zrodu nového života ze zárodku, kde z mladého proutku se předává síla a svěžest. Také se vyskytlo polévání vodou jako očista od hříchů.

Zroje: Bible svatá a lidové zvyky

Foto z roku 1942: děti se shromáždily k oslavě vzkříšení Ježíše Pána během sváteční neděle. Jsou v bílém a mají košíčky s květinami. Holčička uprostřed našla tuto fotografii v rodinném albu. Jak hrdá byla když kráčela v průvodu kolem náměstí a kostela! 80 let a stále v paměti.

Archeologové našli v Milevsku část údajného hřebu z Kristova kříže:

Archeologové objevili v Milevském klášteře schránku s odseknutou částí hřebu z t.zv. Pravého kříže, na kterém měl zemřít Ježíš Kristus. Jedná se o jednu z nejvzácnějších křesťanských relikvií, ať už je pravá nebo falešná. Přibližně 6cm dlouhý kus hřebu byl nalezen v dutině v trezorové místnosti kláštera.

Na hřebu je vytvořen křížek z jednadvacetikarátového zlata. Schránku podle dendrologického výzkumu mimo jiné tvoří dubové dřevo z období 260 až 416 našeho letopočtu. Tak starý relikviář je na našem území naprostou raritou.

Hřeb z Pravého kříže svým významem a vzácností lze srovnávat s relikviářem svatého Maura. "Ten je krásně zdobená schránka ve tvaru domečku, která je víc než metr velká" vysvětluje archeolog Jiří Šindelář, který se na objevu podílel. Relikviář sv. Maura byl objeven v roce 1985 pod deskami kaple v Bečově nad Teplicí. Truhlice ze 13. století pokrytá zlatem je po korunovačních klenotech považována za druhou nejdůležitější historickou památku v České republice. Hodnotu hřebu podle pana Šindeláře nelze vyčíslit.

Ve středověku byl klášter Milevsko jednou z nejbohatších institucí v dnešní České republice. Milevský premonstrátský klášter je nejstarší klášter v jižních Čechách. Založil jej Jiří z Milevska a budoucí první opat kláštera Jarloch. Za husitských válek byl klášter vypleněn. Představitelé kláštera relikvii pravděpodobně schovali v letech 1419 – 1434. Husité se stavěli proti používání relikvií a ikonografie při praktikování křesťanské víry. Klášter byl během války vypleněn a jeho záznamy zničeny, ale lupiči nenalezli úkryt hřebíku a jeho zlatem zdobenou schránku. "Protože husité zničili archiv, nebyly informace, že by tu něco takového bylo", říká pan Šindelář.

Zdroj: S. Staněk

VTIPY:

V novinách "The Toronto Sun", byl 8. ledna uveřejněn článek, který mě velmi rozveselil a doufám, že pobaví i Vás:

"Zloděj z porče to prohrál:" Víme, že se množí krádeže doručených balíčků, které Amazon nechá přede dveřmi a ty se potom ztratí. 4. ledna 2021, v Missisaze v Ontariu Amazon doručil balík. Mladý muž vyskočil z auta a chce ukrást balík. Majitel domu otevře dveře a volá na něj, že ho pozoruje a že už zavolal policii a když se mu podaří ujet, tak že už má licenci jeho auta. Zloděj skočí do auta a snaží se odjet, ale je tam sněhová závěj a tak se nu nedaří vycouvat. Snaží se odstranit sníh lopatou, ale nejde mu to a mezi tím přijede policie a zatkne ho. Je mu 33 let a žije v Bramptonu.

Jak víme, doručovatel Amazonu zazvoní a když nikdo nepřijde, tak si poznamená na svém telefonu číslo domu, adresu a doklad, že zvonil a že balík doručil, takže policie má k dispozici film na kterém je jasně jak zloděj tak i balík. Když si představíme situaci toho zloděje, jak nemůže vyjet ze závěje a majitel domu se mu posmívá, ano, v tomto případě se zlomyslně smějeme (tedy já ano, EK).

V Clevelandu (USA) strážník vběhne udýchán do svého střediska a hlásí, že na Kosciusko ulici leží mrtvý kůň. Nadřízený mu řekne, "Tak napiš report". Strážník, který má problém s gramatikou, odkvačí a když se vrátí, je udýchaný a má potřhané šaty. "Kde jsi byl" ptá se nadřízený, "co se ti stalo?". Strážník vysvětlí "Odtáhl jsem koně na 79. ulici".

Během zuřivého deště v Dallasu, policista řídí dopravu. Má na sobě jasně žlutou vestu a další barevné znaky. Přiběhne k němu udýchaná paní a zeptá se: "Jste policista?" Policista odvětlí: "Ne, paní, já jsem jen gigantický kanárek".

Žena přikvačí domů a křičí: "Miláčku, začni pakovat, já vyhrála milion". Manžel nadšeně odpovídá: "co si mám vzít s sebou? Plavky nebo teplé prádlo?" "Na tom nezáleží" odpovídá paní, "jen si všechno spakuj a vypadni".

Šťastné manželství: Muž se ráno vzbudí, hlava ho brní a vidí že na stolku je voda a dva aspiriny. Na židli je vyžehlené prádlo, vedle cedulka: "Miláčku, v kuchyni máš snídani, jela jsem nakoupit. Miluji tě." Muž se doplízí do kuchyně a zeptá se syna: "Prosím tě, co se tady stalo?" Syn: "Přišel jsi domů ve tři ráno, ožralý, rozbil jsi židli a ještě jiné věci. Muž: "tak jak je možné, že máma je tak hodná? "Syn: No, když tě máma odvlékla do koupelny a snažila se tě svlíknout, tak jsi jí řekl: "Ruce pryč, dámo, já jsem šťastně ženatý".

Dobré skutky se objevují nejen mezi lidmi, ale i mezi zvířaty:

Pekingské kačeny jsou pěstovány hlavně v Číně, kde je krmí, aby byly tlusté a tak jejich kačeny nemohou létat, jsou moc těžké. Někdo přivezl pár těch kačen k nám a z nějakého důvodu kačeny skončily na pláži u Toronta, blízko Tommy Thompson Park v říjnu tohoto roku.

Hned po usazení ve vodě, hejno divokých kačen – mallards, je přijalo za své. Pekingské kačeny následovaly příkladu divokých kačen, naučily se hladce plavat ve vlnách a žít se kde se dalo. Pochopitelně, ptáci kteří nemohou létat, jako Pekingské kačeny, jsou snadnou kořistí dravců: kojoti, lišky, divocí psi, také tchoři, mývalové a další.

Pekingské kačeny se drží houfu divokých kačen jak v době spánku tak když hledají potravu. Ze článku jsme se dále dozvěděli, že když kačena spí, půl jejího mozku je na stráž proti nebezpečí a tak kačeny spí s jedním okem otevřeným.

Nejslavnější kačer – Donald – vznikl v Disney Studiu a má charakteristiku Pekingské kačeny. Nejpopulárnější kačena na světě je Ben, která má skoro 80 tisíc diváků na Instagramu, jenom proto, že umí bubnovat nohou s plovací blanou mezi prsty. Je to kačena, která hlasitě kváká, kačer jen šeptá.

A teď vám ukážeme zajímavou statistiku:

V Ontariu je celkem 35 Útulků (Sanctuaries) zvířat a 85% jich bylo založeno ženami a jsou řízeny ženami.

Muži jsou členové týmu, často jsou to doktoři veterinární medicíny, ale drtivou většinou se zvířata mohou spolehnout na ženy pro svoji záchranu.

Když se ptám svých přítelkyň, co tomu říkají, odpovědí: "my ženy jsme prostě stvořeny se starat o jiné". Zřejmě muži jsou více zaměstnání teoretickými problémy. Co myslíte?

Zdraví a jídlo:

Tak jako scatica (zánět sedacího nervu), **Zmražené rameno** (Frozen Shoulder) potrápí dosti lidí. Podnět k článku nám dala Jill Adams v novinách National Post, 12.11.20. Píše, že neví proč to přišlo a jak časem téměř nemohla zvednout paži nad hlavu. Bolest může napadnout fyzicky činného člověka, ale také člověka usedlého. Když si zapomenete paži chránit a použijete ji jakoby by byla normální, pocítíte tak palčivou bolest až vám tekou slzy.

Co navrhnou lékaři? Nejdříve vám vysvětlí, že se jedná o zánět ve vazech, jež drží rameno dohromady a stahují a utahují je. Někdy se to stane po pádu, po zranění, někdy nenajdete jasný důvod. Potom vás pošlou na fyzioterapii, kde vám potvrdí lékařovu diagnózu, dělají s vámi různá cvičení, jež potom máte opakovat doma.

Tento stav postihuje ženy častěji než muže a objevuje se ve věku 40-60 let. Lidé s cukrovkou, poruchami lipidů projevují zvýšenou pravděpodobnost mít zmražené rameno. Je zde asi přítomná jakási hormonální nerovnováha, ale to jsou zatím jen domněnky. Nejzajímavější fakt je, že někdy rameno rozmrzne samo, ale vezme to čas - až dva roky. Kromě fyzioterapie také účinkují kortikosteroidové injekce do ramene. Teplo pomáhá. Orthopedický chirurg rovněž provádí operaci, kdy lékař tlačí paži za zmrzlou polohu, pacient je pod narkózou.

A takto nám popisuje své potíže se zmrzlým ramenem Marcela Lukavská, která nám také pomohla s přeložením článku slečny Adamsové.

“Článek je obsáhlý a vystihuje většinu problémů a řešení.

Procházela jsem tímto problémem v obtížném období. Moje rameno bylo poškozeno v době kdy můj manžel byl těžce nemocný s rakovinou a já jsem mu pomáhala s jeho každodenní péčí. Muselo to být vždy jen na jedné straně, druhou ruku měl velmi bolavou. Netrvalo dlouho a já jsem po sobě měla modřiny aniž jsem věděla či cítila jak se to stalo.

Později se ukázalo, že jsem přepínala své síly a svaly na pravém rameni se poškodily. Dva svaly z rotátorové manžety byly natržené s odtrženým vazivem a také moje dva svaly bicepsu byly odtrženy od kosti. Moje rameno bylo v jedné pozici a nechtělo se hýbat. fyzioterapie nepomáhala, chodila jsem na ni celý rok a poctivě prováděla předepsané cviky. V jednom bodě mi byly předepsány cviky které mi kondici i zhoršily. Potřebovala jsem operační zákrok.”

pokračování.

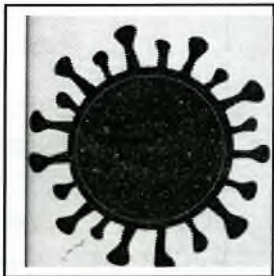
Konečně mě poslali k chirurgovi. Po prohlédnutí mi vyzkoušel sílu mých svalů a dal mi možnost operace. Vzala jsem to velmi ráda, měla jsem už dost svých potíží a bolestí.

Byla to operace v nemocnici, ale jen denní operace a šla jsem večer domů. Uzdravování doma byl vážný proces. Musela jsem si pořídit zvláštní ortopedickou podporu pro ruku a bylo mi doporučeno pronajmout si přístroj na urychlování hojení. Byl to kompresor s chladicím zařízením, které stlačilo rameno a zároveň schladilo. Urychlilo to hojení a zmírnilo bolest, měla jsem to zapůjčeno na dva týdny. V té době jsem potřebovala hodně pomoci doma, nemohla jsem toho moc dělat a řídit auto jsem nesměla prvních šest týdnů.

Pak bylo více fyzioterapie, a výsledek je uspokojivý. Moje ruka má plnou bezbolestnou funkci i když jsem nezískala zpátky plnou sílu. Jeden z tendonů z mého bicepsu se nedal připojit.

Přesto považuji celý tento dlouhý proces za úspěch a jsem vděčná těm kdo mi k němu pomohli.

“Miliony virusů na nás padají neustále z nebe”: (Z The New York Times. E.K.)

Skupina vědců ve Španělsku prohlašuje, že kolem naší planety obíhá cyclus virusů, část jich je nad podnebným pásmem a část pod dráhami letadel. Údajně, každý den 800 million virusů spadne na zem. Tyto viry jsou větrem přenášeny z místa na místo a tak dochází k mezinárodní dopravě virusů i mezi kontinenty. Teorie říkají, že tyto viry vznikly a patří na naši planetu, a jedna teorie dokonce prohlašuje, že viry k nám vniknou z vesmíru.

Z vesmíru? Tuto teorii zastává jen malý počet badatelů a vůbec není vědecky podložena. Zbytek článku zní věrohodněji:

Viry jsou potřebné k mnohým funkcím, jimiž procházíme, jako je naše imunity, střevní mikrobiologie, v přírodě jsou důležité zemi i vodě, regulují podnebí a evoluci druhů. Viry jsou dravci v mikrobiologii, ale samy se neumí rozmnožovat a potřebují hosta k reprodukci. Virus pronikne do DNA hosta a tyto nové DNA mohou být prospěšné, anebo škodlivé. Odhaduje se, že až 80% lidského genomu je zděděno z pradávných útoků různých virusů. Dr. Suttle říká: "Některé škodlivé viry přinesou nemoce, ale mějme na paměti, že viry a mikroby jsou naprosto důležité v našem eko-systému". Musíme uznat, že covid-19 který si našel savce jako hosty, byla neuvěřitelná náhoda.

**KRAJANSKÉ TELEVIZE:
ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE**

producentka Markéta Slepčiková, tel (647) 892-6912

E-mail: novavize.ca@gmail.com

webová stránka: www.novavize.com

Adresa: Nová Vize, 7 Auburn Ave. Toronto ON, M6H 2L6

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 21.00 h ; REPRÍZY:

úterý 9.00 h. ráno, středa 3.00 h. ráno, čtvrtek 12.00 h. poledne,

sobota 6.00 h. ráno

SLOVENSKÁ TELEVIZE SLOVENSKÝ SVET

Producentka Katarina Homolová, tel (647) 233-3105

E-mail: slovenskysvet@gmail.com

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 10.30 h. ráno; REPRÍZY:

středa 3.30 a 7.30 h. ráno, čtvrtek 23.30 h.

sobota 6.30 ráno

**Na shledanou
v
létě**

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. **Šeky vyplňujte takto:** Pay to: The Czech and Slovak Association of Canada a adresujte:

K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5 , Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvil, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch@sympatico.ca

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl